

sagt, fra næste Aar kunne nøies med 1,000 Kr. om Aaret til at vedligeholde, hvad man har, og anskaffe Et og Andet, som altid forekommer i nye Stykker. Aaar er der ikke anskaffet Noget, men der kommer ganske vist 1,000 Kr. paa Regningen iaar til Anskaffelsen af Møbler; men det er den sidste Rest til den Mand, af hvem man har leiet Møblerne, som man har kjøbt ifjor, og man har derved gjort et meget fordelagtigt Kjøb. Der kunde ikke vindes Noget som helst ved at leie Møblerne fremfor at købe dem. Det er meget besparende, og naar Theatret omfjor har Møbler, det ikke har Brug for, er der Intet i Veien for at sælge dem ved Auktion og anskaffe andre; der kan altsaa ikke Andet end vindes derved. Theatret har en Eiendom eller et Løsgøre for de brugte Penge, hvorimod det tidligere Intet havde.

Kirke- og Undervisningsministeren

(Fischer): Jeg beklager, at jeg ikke har kunnet være tilstede ved de første Forhandlinger; men da disse allerede, saavidt jeg veed, maa anses for at være ved Slutningen, vil jeg bede om Tilladelse til, forsaavidt jeg finder Anledning til at spørge Noget til — jeg veed ikke, hvad der er fremkommet her i Dag, da at fremfætte det ved den følgende Behandling af Sagen.

Spørg: Jeg skal ikke sætte nogen modsat Paastand mod, at Statsrevisionen ikke tager politiske Hensyn, saaledes som det ærede 2de Medlem for 11te Kreds (Clausager) sagde. Jeg skal, som sagt, ikke sætte nogen modsat Paastand derved; paa ingen Maade; men jeg vil bemærke, at det Forhold, som der bestaar mellem Theatret og Sørø Akademie ikke uden videre kan parallelliseres med Forholdet mellem to private Mænd, hvoraf den ene skylder den anden Penge; thi baade Theatret og Sørø Akademie ere begge Statsinstitutioner, og altsaa er det rimeligt, at der fra Statens Side tages et billigt Hensyn til dem begge to, saa at man ikke fordrer af den ene mere, end den kan yde, fordi det dog alligevel, naar Alt kommer til Alt, er Statens Eiendele begge Dele. Theatret har et Billighedskrav paa, at der, saalænge det ikke er i Stand til at kunne betale sin Gjæld til Sørø Akademie ved egne Kræfter, i den Henseende bliver baaret over med det, og naar man med Strengthed vil paafe, at Theatret betaler denne Gjæld, er det det Samme som at ødelægge Theatret eller i ethvert Tilfælde skabe en saadan Tilstand, at det ikke kan opfylde sine Forpligtelser i andre Henseender. Jeg tror altsaa ikke, at der stiftes Regn og Sol lige mellem disse to Statsanstalter, naar man stiller den Fordring op som absolut, at Theatret skal betale sin Gjæld og sine Renter til Sørø Akademie. Det er kun denne Bemærk-

ning, jeg vil gjøre. Tværtimod skal jeg ikke modsigte det ærede Medlem.

Ordføreren (Kaiser): Jeg vil blot tilføje mig at gjøre den Bemærkning til den høitæredede Indenrigsminister, at Udvalgets og Statsrevisionens Indvending ved § 19 II D. 4: Uforudsete Bygningsarbejder, egentlig ikke angaar, om disse Arbejder kunne betragtes som Vedligeholdelsesarbejder eller Hovedreparation, men om de kunne regnes til den Art Bygningsarbejder, som udtrykkelig betegnes som uforudsete. Disse Tagreparationer paa forskellige Slotte er ganske sikkert Vedligeholdelsesarbejder, men kunne ikke betragtes som uforudsete, thi de kunne ved Aarets Begyndelse forudses at være til Stede, og det Samme gjælder det nye Plankeværk, mellem Alborg Slots Baggaard og Have; det kan ikke betragtes som et uforudset Arbejde. Det er blot derpaa Indvendingen gaar ud, men den har ikke Hensyn til, om det er et Hovedreparations- eller Vedligeholdelsesarbejde. Jeg kan saa godt give den høitæredede Indenrigsminister Ret i, at det ikke vilde være heldigt, om Statsrevisionen indlod sig paa at anstille en Kritik over Administrationen, for saa vidt den ikke kommer frem under Undersøgelsen af Regnskaberne; men er det dog ikke saa, at, medens Rigsdagen ikke paa nogen Maade skal blande sig — det er ikke dens Kald — i Administrationen, er det ønskeligt, at den har den Oplysning om dens Gang, som blandt Andet de Regnskaber, der forelægges Rigsdagen og gjenmeengaaes af dens Statsrevision, kunne give, og for saa vidt Statsrevisionen ikke gjør Andet ved Gjennemgangen af Regnskaberne end at vise de Forandringer, som disse angive i Administrationens Gang, maa det være hensigtsmæssigt og rigtigt, og det ligger ikke udenfor Statsrevisionens Omraade, at den gjør opmærksom paa, hvad man kan læse i Statsregnskaberne selv vedkommende Administrationen. Jeg tror ogsaa, at det hidtil bestandig har været betragtet saaledes, og naar netop det Exempel, der blev nævnt af den høitæredede Indenrigsminister først, nemlig Postinspektørens Stilling, i nærværende Tilfælde ikke har nogen Betydning, ligger det mere i, at det, hvad Graden angaar, ikke har det, end hvad Principet angaar; thi naar Regnskaberne i Stedet for 91 Dage og 103½ Reisedage viste et langt mere iginesaldende Forhold, saaledes at Forskjellen var langt større, forekommer det mig, at det vel var værd, at Statsrevisionen gjorde opmærksom paa, at en Virksomhed, der forudsatte hyppige og idelige Reiser af visse Embedsmænd, og som tidligere ogsaa havde været udført i et betydeligt Omfang, nu ifølge Regnskaberne saaes at have været langt mindre. Jeg maa saaledes betragte en saadan Oplysning fra Statsrevisionens Side som ikke liigende udenfor dens Omraade. Jeg vil derfor ønske, at den Bemærkning, der fra